

Κέρκυρα, 25 Οκτωβρίου 2010 Όνομα-Επίθετο=Δέσποινα

Θέμα: «Η επίσκεψή μας στη Βουλή των Ελλήνων, το Πλανητάριο και στο Μουσείο της Ακρόπολης».

Οι δάσκαλοι του σχολείου μας, ο κύριος Κορωνάκης Αριστόθουλος και ο κύριος Πουλόπουλος Γιάννης αποφάσισαν με τη συγκατάθεση του διευθυντή του σχολείου μας να πάμε η Ε' τάξη και η ΣΤ' τάξη στην Αθήνα. Είχε γίνει κάτι παρόμοιο στο παρελθόν και έτσι οι δάσκαλοι γνώριζαν τη διαδικασία και δεν δυσκολεύτηκαν πολύ. Μετά από λίγες μέρες άρχισαν να συμπληρώνουν χαρτιά σχετικά με την εκδρομή και έκαναν αίτηση στη Βουλή για να μας δεχτούν. Όταν μας ήρθε η απάντηση από τη Βουλή ενθουσιαστήκαμε, γιατί το αποτέλεσμα ήταν θετικό. Μετά από μία εβδομάδα όλα ήταν κανονισμένα και δεν φοβόμασταν μήπως ακυρωθεί η εκδρομή.

Μία μέρα πριν φύγουμε, όλοι είχαμε ετοιμάσει τις βαλίτσες και τους σακούς μας και περιμέναμε με ανυπομονησία να έρθει το πρωί. Όλοι σηκωθήκαμε από τα χαράματα επειδή οχτώ παρά είκοσι έπρεπε να βρισκόμαστε στην είσοδο του σχολείου. Όταν φτάσαμε μπήκαμε στο λεωφορείο που μας περίμενε και πήγαμε προς το λιμάνι. Στο λιμάνι όμως, μας πληροφόρησαν οι δάσκαλοι ότι υπάρχει περίπτωση να ακυρωθεί η εκδρομή λόγω κακοκαιρίας. Τότε όλοι πέσαμε από τα σύννεφα, δεν το περιμέναμε.

Τελικά αντί να φύγουμε με το πλοίο «Άνω Χώρα» στις οχτώ και μισή επιβιβαστήκαμε στο πλοίο «Παντοκράτορας» και ξεκίνησε το ταξίδι μας. Στη διαδρομή προς την Ηγουμενίτσα παίξαμε πολλά παιχνίδια και μερικοί από εμάς ζαλίστηκαν και πήχαιναν με την κυρία Αμαλία Μεσημέρη στο κατάστρωμα για να πάρουν λίγο καθαρό αέρα. Μόλις φτάσαμε αντικρίσαμε την όμορφη Ηγουμενίτσα. Η πόλη αυτή είναι σχετικά καινούρια, ανοικοδομήθηκε μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο, αν και υπήρχε και στα παλιά χρόνια σαν ψαροχώρι. Επί Τουρκοκρατίας ήταν μια μικρή κοινότητα με το όνομα Γράβα. Το 1913 απελευθερώθηκε από τους Τούρκους και το 1938 οπότε ιδρύθηκε ο νομός Θεσπρωτίας, μετονομάστηκε σε Ηγουμενίτσα και έγινε πρωτεύουσα του. Μάλιστα το λιμάνι της πλέον είναι το τρίτο μεγαλύτερο λιμάνι της Ελλάδας. Αρχότερα μπήκαμε στο λεωφορείο και συνεχίσαμε το δρόμο μας. Μετά από πολλές ώρες είδαμε τη Γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου η οποία είναι μια καλωδιωτή γέφυρα που ολοκληρώθηκε το 2004 μεταξύ του Ρίου και του Αντιρρίου που βρίσκεται κοντά στην πόλη της Πάτρας. Αρκετή ώρα μετά συναντήσαμε τον Ισθμό της Κορίνθου που είναι μια στενή λωρίδα γης που ενώνει τη Στερεά Ελλάδα με την Πελοπόννησο και χωρίζει τον Σαρωνικό από τον Κορινθιακό κόλπο.

Όταν φτάσαμε στην Αθήνα μαγευτήκαμε από τα αξιοθέατά της, αλλά δυστυχώς ήταν αργά το βράδυ και πήγαμε κατευθείαν στο ξενοδοχείο που λεγόταν "Hermetes Hotel". Ήταν τέλεια τα δωμάτιά μας, είχαν ένα αρκετά μεγάλο μπάνιο, ένα μεγάλο παράθυρο με φανταστική θέα, καθρέφτες, μία τεράστια ντουλάπα με πολλά συρτάρια και μία τηλεόραση κοντά στα κρεβάτια μας. Το επόμενο πρωί κατεβήκαμε στην τραπεζαρία του ξενοδοχείου για να φάμε πρωινό. Είχαμε μαζευτεί όλοι εκεί, αλλά και πολλοί ξένοι τουρίστες. Μετά από μισή ώρα ήρθε το λεωφορείο να μας πάρει για να πάμε στο Ευγενίδειο Ίδρυμα το Πλανητάριο. Όταν αντικρίσαμε το Πλανητάρι μείναμε με το στόμα ανοιχτό. Βγάλαμε πολλές φωτογραφίες στην είσοδο και κάποια στιγμή μπήκαμε μέσα για να δούμε ένα έργο σαν να είμαστε στον κινηματογράφο. Η σκηνή ήταν γύρω μας. Είδαμε μετεωρίτες να έρχονται προς το μέρος μας και ήταν σαν να κινούμαστε στην πραγματικότητα. Μάθαμε πολλά πράγματα για τους πλανήτες, τα αστέρια και για τις μαύρες τρύπες που εμφανίζονται στο διάστημα από το πουθενά. Ήταν μία φανταστική εμπειρία όλο αυτό. Το κοινωφελές Ίδρυμα Ευγενίδου συστάθηκε το 1956 με τη μορφή του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, υλοποιώντας τη διαθήκη του αείμνηστου εθνικού ευεργέτη Ευγένιου Ευγενίδη.

Κατευθείαν αρχίσαμε να περπατάμε για να πάμε στο καινούριο μουσείο της Ακρόπολης. Είναι τόσο μεγάλο, χάνεσαι εκεί μέσα. Δεν πατάς σε χώμα, αλλά σε γυαλί και ακριβώς από κάτω σου βλέπεις πολλά μνημεία. Φοβάσαι να πατάς κάτω γιατί νιώθεις ότι είσαι έτοιμος να πέσεις. Το Μουσείο Ακρόπολης είναι αρχαιολογικό μουσείο επικεντρωμένο στα ευρήματα του αρχαιολογικού χώρου της Ακρόπολης των Αθηνών. Το μουσείο κτίσθηκε για να στεγάσει κάθε αντικείμενο που έχει βρεθεί πάνω στον ιερό βράχο της Ακρόπολης και στους πρόποδες του, καλύπτοντας μία ευρεία χρονική περίοδο από την Μυκηναϊκή περίοδο έως την Ρωμαϊκή και Παλαιохριστιανική Αθήνα, ενώ ταυτόχρονα βρίσκεται πάνω στον αρχαιολογικό χώρο Μακρυγιάννη, κατάλοιπο των Ρωμαϊκών και πρώιμων βυζαντινών Αθηνών. Το μουσείο θεμελιώθηκε το 2003 ενώ ο Οργανισμός Μουσείου Ακρόπολης ιδρύθηκε το 2008. Άνοιξε στο κοινό στις 21 Ιουνίου 2009. Περί τα 4.000 αντικείμενα εκτίθενται σε ένα χώρο 14.000 τετραγωνικών μέτρων. Μέσα στο μουσείο έχει πολλά αγγεία που οι αρχαίοι Έλληνες τα έχουν στολίσει με διάφορα χρώματα και σχέδια. Πολλά από αυτά έχουν πάνω τους αρχαίους θεούς του Ολύμπου. Είδαμε τόσα πολλά αγάλματα! Κούρους, κόρες, τον Ποσειδώνα, φιδία, το Δία, την Αθηνά, την Αφροδίτη και πολλές τοιχογραφίες. Αλλά το καλύτερο ήταν

ότι στον τρίτο όροφο είδαμε από μακριά τα τείχη της Ακρόπολης. Η ξεναγός μας, μας τα έλεγε όλα με λεπτομέρειες. Ήταν το καλύτερο μουσείο που έχω δει στη ζωή μου. Είχε περάσει η ώρα και έτσι φύγαμε από το μουσείο και πήγαμε να φάμε μεσημεριανό και να αγοράσουμε σουβενίρ. Αργότερα χυρίσαμε στο Ξενοδοχείο και καθώς ήμασταν κουρασμένοι, μερικοί κοιμηθήκαμε και οι υπόλοιποι παίξαμε και βλέπαμε τηλεόραση. Στις 7 η ώρα το απόγευμα ετοιμαστήκαμε, ντυθήκαμε και ο κύριος Αριστόβουλος μας οδήγησε σε ένα κτίριο στο οποίο η Βουλή φιλοξενεί μία έκθεση προς τιμή του Μαραθώνα. Εκεί μία κυρία μας εξήγησε τις αφορμές για τη μάχη, μας είπε ποια ήταν τα πολιτεύματά τους, ποια ήταν τα όπλα που χρησιμοποιούσαν και μας έδειξε διάφορες εικόνες. Μάλιστα παρακολούθησαμε ένα μικρό βίντεο που είχε την αναπαράσταση της μάχης του Μαραθώνα. Είχε και αγγεία ζωγραφισμένα με μουντά χρώματα με σκηνές της μάχης. Λίγο πιο πέρα βρίσκεται η Βουλή των Ελλήνων. Τότε ήρθε ένας κύριος και μία κυρία και μας πήγαν μέσα. Αφήσαμε σε ένα δωμάτιο τις τσάντες μας και πήραμε μόνο τις φωτογραφικές μας μηχανές για να βγάλουμε φωτογραφίες. Αρχικά είδαμε ένα βίντεο και στη συνέχεια μία κυρία που εργάζεται στη

Βουλή μας πήγε στην αίθουσα της Ολομέλειας όπου οι 300 Βουλευτές συνεδριάζουν. Καθίσταμε στις θέσεις τους και η κυρία αυτή μας εξήγησε ποιοι κάθονται που. Που είναι το μέρος που τραβάνε τα κανάλια, που κάθονται οι ελίσημοι, που κάθεται ο πρόεδρος, που κάθονται και παρακολουθούν οι πολίτες και τέλος πως χωρίζονται τα κόμματα. Μάλιστα μας έδειξε που κάθονται οι αντιπρόεδροι και ποια ακριβώς είναι η δουλειά τους. Η Βουλή των Ελλήνων είναι το κοινοβούλιο της Ελλάδας. Σύμφωνα με το υφιστάμενο σε ισχύ Σύνταγμα του 1975 αποτελεί ένα μονομελές νομοθετικό σώμα, που συγκροτείται από 300 μέλη, τους Βουλευτές, που εκλέγονται από το εκλογικό σώμα, για τετραετή θητεία. Το 1836 ξεκινούν εργασίες ανέγερσης του κτιρίου, σε σχέδια του Βαβαρού αρχιτέκτονα Φρίντριχ φον Γκέρτνερ. Το 1843 ο Όθων και η Αμαλία εγκαθίστανται στα Ανάκτορα και το 1863 εγκαθίστανται στα Ανάκτορα ο βασιλιάς Γεώργιος Α' και η σύζυγός του Όλγα. Το 1909 το κτίριο καταστρέφεται μετά από μεγάλη πυρκαχιά και παύει να χρησιμοποιείται ως έδρα της βασιλικής οικογένειας. Το 1929 η κυβέρνηση Ελευθέριου Βενιζέλου αποφασίζει τη μεταφορά της Βουλής, από το παλιό Βουλευτήριο της οδού Σταδίου, στο κτίριο των Παλαιών Ανακτόρων. Το 1930 ξεκινούν οι εργασίες για τη μετατροπή του κτιρίου σε

«Μέγαρο της Βουλής και της Γερουσίας» σε σχέδια του αρχιτέκτονα Ανδρέα Κριεζή και το 1935 την 1^η Ιουλίου αρχίζει πανηγυρικά τις εργασίες της η Ε' Εθνική Συνέλευση στη νέα αίθουσα της Ολομέλειας. Μετά από όλα αυτά που μας είχε πει σε ένα μεγάλο δωμάτιο όπου υπήρχαν εκεί τα σχέδια της Βουλής και βιτρίνες με τις φωτογραφίες και τα σήματα των παλιών προέδρων. Εκεί είδαμε μερικά από τα σημεία που είχαν καεί. Βέβαια δεν ήταν μαύρα. Όσα δεν είχαν καεί τα είχαν αφήσει έτσι. Όσα όμως είχαν καεί τα έβαψαν μόνο άσπρα για να τα θυμούνται. Μετά από μία ώρα πήγαμε να φάμε και γυρίσαμε στο ξενοδοχείο. Το επόμενο πρωί ετοιμάσαμε τα πράγματά μας και ξεκινήσαμε με το λεωφορείο για την Κέρκυρα. Κάποια στιγμή κοιμήθηκα και δεν μπόρεσα να δω όλα τα αξιοθέατα. Όταν ξύπνησα όμως είδα ότι περάσαμε κάτω από το νερό μέσα από μία υπόχθια σήραγγα. Στη συνέχεια φτάσαμε στην πόλη της Λευκάδας. Πέρασαμε πάνω από μία γέφυρα που σηκωνόταν για να περάσουν τα πλοία και κατέβαινε για να περάσουν τα αυτοκίνητα. Ήταν πραγματικά πολύ όμορφη πόλη. Μετά πήγαμε Ηγουμενίτσα και πήραμε το πλοίο «Αγία Θεωδώρα». Η ώρα πέρασε ευχάριστα. Όταν φτάσαμε πήγαμε στο σχολείο που μας περίμεναν οι γονείς μας με ανυπομονησία.

Μόλις τους είδαμε τρέξαμε στην αγκαλιά τους. Μετά πήγα σπίτι και τους τα διηγήθηκαμε όλα με λεπτομέρειες. Εύχομαι να ξανακάνουμε παρόμοιες εκδρομές εκτός Κέρκυρας! Παιδιά της Δ' Τάξης του σχολείου μας προσέξτε: Του χρόνου είναι η σειρά σας για το αξέχαστο αυτό ταξίδι στην πρωτεύουσα!!!